Evropski parlament
2024-2029

Odbor za ribištvo

2024/2126(INI)

16.12.2025

OSNUTEK POROČILA

o vplivu izvajanja Direktive 2014/89/EU o pomorskem prostorskem načrtovanju na ribištvo v izbranih ribolovnih območjih in morskih bazenih (2024/2126(INI))

Odbor za ribištvo

Poročevalka: Stéphanie Yon-Courtin

VSEBINA

Stran

OBRAZLOŽITEV – POVZETEK DEJSTEV IN UGOTOVITEV 3

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....5

PRILOGA: IZJAVA O PRISPEVKIH 13

OBRAZLOŽITEV – POVZETEK DEJSTEV IN UGOTOVITEV

Ugotovitve o izvajanju direktive

Neenakomeren napredek in izzivi pri upravljanju:
Direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju se izvaja neenakomerno in nepopolno. Vsebina pomorskih prostorskih načrtov se med državami članicami zelo razlikuje, saj različno pristopajo k zavezujoči naravi in upravljanju načrtov.

Vpliv na ribištvo in akvakulturo:
Direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju ni znatno koristila ribištvu. Ribolovne dejavnosti so izpostavljene prostorskim omejitvam, konkurenčnim uporabam, premikom flot in povečanemu pritisku na preostala območja. Še posebej ranljiv je mali ribolov. Razmere v akvakulturi so se nekoliko izboljšale, vendar so še vedno prisotni izzivi, kot so obremenjujoči postopki za izdajo dovoljenj, pomanjkanje namenskih območij in nedosledno priznavanje v državah članicah.

Vključevanje deležnikov in socialna razsežnost:
Deležniki so sicer bolj vključeni, vendar še vedno v omejenem obsegu. Ribiči in obalne skupnosti obžalujejo, da v primerjavi z močnejšimi sektorji, kot sta energija na morju in ladijski promet, v postopke pomorskega prostorskega načrtovanja niso vključeni dovolj zgodaj in smiselno.

Vrzeli pri zbiranju podatkov in tehnične ovire:
Na učinkovito izvajanje pomorskega prostorskega načrtovanja vpliva to, da ni usklajenih podatkov ter zadostnih virov za zbiranje podatkov in raziskave, zaradi česar se težje uporablja ekosistemski pristop ter ribištvo in akvakultura ustrezno vključujeta v okvire za pomorsko prostorsko načrtovanje.

Čezmejno usklajevanje:
Sodelovanje med državami članicami in s tretjimi državami je še naprej omejeno. Pobude, kot je pobuda za širše območje Severnega morja (GNSBI), so sicer korak v pravo smer, toda še vedno ni širšega čezmejnega načrtovanja in načrtovanja, ki bi temeljilo na morskih bazenih.

Priporočila poročevalke

Izboljšanje zakonodajne skladnosti:
Direktivo o pomorskem prostorskem načrtovanju je treba bolje uskladiti s povezano zakonodajo EU, zlasti okvirno direktivo o morski strategiji, skupno ribiško politiko in okvirno direktivo o vodah, da se bo dosledno in učinkovito izvajala.

Uravnotežen večnamenski pristop:
Pomorsko prostorsko načrtovanje bi moralo temeljiti na večnamenskem pristopu, ki bo zmanjševal konflikte ter zagotavljal, da ribištvo in akvakultura ne bosta izključena iz pomorskega prostora. Kadar je to mogoče, bi bilo treba na podlagi zanesljivih znanstvenih in socialno-ekonomskih ocen določiti prednostna območja za ribištvo in akvakulturo, prilagojena različnim segmentom flote in morskim bazenom.

Vključujoče upravljanje in vključevanje deležnikov:
Države članice bi morale zagotoviti, da so vsi ustrezni deležniki, vključno z malimi ribiči in obalnimi skupnostmi, sistematično in dovolj zgodaj vključeni. Spodbujati bi bilo treba modele soupravljanja, pa tudi lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, in lokalne akcijske skupine.

Čezmejno sodelovanje in sodelovanje na področju morskih bazenov:
Komisija in države članice bi morale preiti z nacionalnih načrtov na strategije morskih bazenov, razviti okvire za makroregionalno načrtovanje in povečati sodelovanje s sosednjimi obalnimi državami.

Naložbe v podatke in raziskave:
Za zbiranje podatkov in znanstvene raziskave bi bilo treba dodeliti znatna sredstva. Boljši podatki bodo omogočili načrtovanje na podlagi dokazov in zagotovili, da bosta imela ribištvo in akvakultura mesto v okvirih za pomorsko prostorsko načrtovanje.

Revizija direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju:
S prihodnjim aktom o oceanih bi bilo treba revidirati direktivo o pomorskem prostorskem načrtovanju in vzpostaviti skladen okvir za boljše usklajevanje med obstoječo zakonodajo, uvesti bolj zavezujoče in merljive cilje ter izboljšati načrtovanje kopnega in morja.

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o vplivu izvajanja Direktive 2014/89/EU o pomorskem prostorskem načrtovanju na ribištvo v izbranih ribolovnih območjih in morskih bazenih
(2024/2126(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju Direktive 2014/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje[1] (direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju),

– ob upoštevanju Direktive 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (okvirna direktiva o morski strategiji)[2],

– ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES[3] (uredba o skupni ribiški politiki),

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/1139 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2021 o vzpostavitvi Evropskega sklada za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo ter spremembi Uredbe (EU) 2017/1004[4],

– ob upoštevanju Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst[5] (direktiva o habitatih),

– ob upoštevanju Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic[6] (direktiva o pticah),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. junija 2025 o evropskem paktu za oceane (COM(2025)0281),

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2021 o vplivu vetrnih elektrarn in drugih sistemov za energijo iz obnovljivih virov na morju na ribiški sektor[7],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. maja 2023 o soupravljanju ribištva v Uniji in prispevku ribiškega sektorja k izvajanju ukrepov upravljanja[8],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. januarja 2024 o trenutnem stanju izvajanja

[1] UL L 257, 28.8.2014, str. 135, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/89/oj.
[2] UL L 164, 25.6.2008, str. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj.
[3] UL L 354, 28.12.2013, str. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj.
[4] UL L 247, 13.7.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1139/oj.
[5] UL L 206, 22.7.1992, str. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj.
[6] UL L 20, 26.1.2010, str. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj.
[7] UL C 99, 1.3.2022, str. 88.
[8] UL C, C/2023/1060, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1060/oj.

skupne ribiške politike in obetih za prihodnost[9],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. maja 2021 z naslovom Strateške smernice za bolj trajnostno in konkurenčno akvakulturo EU za obdobje 2021–2030 (COM(2021)0236),

– ob upoštevanju briefinga z naslovom *Fisheries in maritime spatial planning* (Ribištvo pri pomorskem prostorskem načrtovanju), ki ga je oktobra 2025 objavil Generalni direktorat za parlamentarne raziskovalne storitve,

– ob upoštevanju študije z naslovom *Implementation of the Maritime Spatial Planning Directive: Impact on fisheries in selected fishing areas and sea basins* (Izvajanje direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju: vpliv na ribištvo v izbranih ribolovnih območjih in morskih bazenih), ki jo je decembra 2025 objavil Generalni direktorat za parlamentarne raziskovalne storitve,

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku pridobitve dovoljenja za pripravo samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k temu sklepu,

– ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A10-0000/2025),

A. ker različne dejavnosti in sektorji, kot so ribištvo, akvakultura, pomorski promet, ladijski promet, energija iz obnovljivih virov na morju, ohranjanje narave, obalni turizem, podvodni kabli in cevovodi ali obramba, vse bolj tekmujejo za dostop do pomorskega prostora, kar povečuje konflikte glede njegove uporabe;

B. ker direktiva EU o pomorskem prostorskem načrtovanju vzpostavlja skupni okvir, v katerem lahko države članice organizirajo uporabo svojih morskih voda, njen cilj pa je spodbujati trajnostni razvoj modrega gospodarstva in zmanjšati konflikte med sektorji;

C. ker direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju prispeva k varstvu okolja, saj spodbuja trajnostno rabo pomorskega prostora in določa, da morajo države članice uporabljati ekosistemski pristop;

D. ker je direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju tesno povezana z izvajanjem druge zakonodaje EU in mednarodnih pravnih instrumentov, kot so okvirna direktiva o morski strategiji, uredba o skupni ribiški politiki, direktivi o habitatih in pticah, okvirna direktiva o vodah[10] ter Kunminško-montrealski svetovni okvir za biotsko raznovrstnost;

E. ker je moralo 22 obalnih držav članic po tem, ko je bila sprejeta direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju, do leta 2016 imenovati pristojne organe, do 31. marca 2021 pa sprejeti nacionalne pomorske prostorske načrte za svoje morske vode;

F. ker je pomorske prostorske načrte doslej sprejelo 20 od 22 obalnih držav članic, številne pa jih zdaj revidirajo;

[9] UL C, C/2024/5734, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5734/oj.
[10] Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj).

G. ker morajo države članice pri pripravi pomorskih prostorskih načrtov upoštevati okoljske, gospodarske, družbene in varnostne vidike, medsebojni vpliv kopnega in morja ter čezmejno sodelovanje, zagotoviti pa morajo tudi vključenost vseh ustreznih deležnikov;

H. ker se raven izvajanja direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju med državami članicami zelo razlikuje, saj imajo drugačne upravne strukture in strukture upravljanja, ki segajo od lokaliziranih do bolj centraliziranih sistemov;

I. ker se pomorski prostorski načrti po naravi in vsebini zelo razlikujejo, saj direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju ni zavezujoča in državam članicam omogoča precejšnjo prožnost pri njenem izvajanju;

J. ker je pomorsko prostorsko načrtovanje nujno potrebno na območjih z visoko koncentracijo dejavnosti in omejenim pomorskim prostorom, kot sta Rokavski preliv ali Baltsko morje;

K. ker sta sektorja ribištva in akvakulture pod pritiskom nastajajočih sektorjev modrega gospodarstva, kot je energija iz obnovljivih virov na morju, in ker nanju vplivajo ukrepi za ohranjanje morja;

L. ker zaradi vse večje izgube ribolovnih območij prihaja do selitve ribolovnih dejavnosti, vse večjega ribolovnega pritiska in konkurence med flotami ter izginjanja nekaterih segmentov flote, zlasti v malem ribolovu;

M. ker morska in obalna območja čutijo posledice podnebnih sprememb, onesnaževanja ter morskih odpadkov, kar vpliva tudi na dejavnosti, povezane z morjem, morsko biotsko raznovrstnost in ribolovne vire;

N. ker se lahko zaposleni v morskem sektorju, kot so ribiči, morda spoprijemajo s tveganji in nevarnostmi, povezanimi z varnostjo plovil ali izpostavljenostjo nekaterim vrstam trgovine na pomorskih poteh;

O. ker številni pomorski prostorski načrti zajemajo le morske vrste in ne vključujejo medsebojnega vpliva kopnega in morja;

P. ker je izvajanje ekosistemskega pristopa nezadostno ali pomanjkljivo, saj ga precej držav članic s težavo uporablja v praksi ter zahteve direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju usklajuje z zahtevami druge zakonodaje, kot sta skupna ribiška politika ali okvirna direktiva o morski strategiji;

Q. ker sta zbiranje podatkov in harmonizacija bistvenega pomena, da se ugotovi, kako sta ribištvo in akvakultura vključena v pomorsko prostorsko načrtovanje;

Izvajanje direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju ter njen učinek na ribištvo in akvakulturo

1. poudarja, da direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju sicer zagotavlja ustrezen medsektorski okvir za sodelovanje, vendar jo države članice izvajajo različno;

2. pozdravlja, da nekatere države članice dobro napredujejo pri izvajanju direktive o

pomorskem prostorskem načrtovanju ter imajo celovite nacionalne strategije, namenske organe in akcijske načrte za morske bazene;

3. ugotavlja, da so pomorski prostorski načrti v nekaterih državah članicah pravno zavezujoči, v drugih pa svetovalni; poudarja, da izvajanje v državah članicah pogosto ovirajo institucionalna segmentacija, razdrobljeno upravljanje in neustrezni pravni mehanizmi;

4. poudarja, da se izvajanje in učinkovitost pomorskega prostorskega načrtovanja med pomorskimi regijami EU zelo razlikujeta, pri čemer pomorski prostorski načrti pokrivajo večino nekaterih regij, kot sta Baltsko in Severno morje, v drugih, kot je Sredozemsko morje, pa je pokritost z načrti bistveno manjša;

5. pozdravlja pobudo za širše območje Severnega morja (GNSBI), ki povezuje države članice in tretje države, da bi dosegli večjo usklajenost in koordinacijo pri pomorskih prostorskih načrtih;

6. opozarja, da so čezmejne pobude še vedno omejene in da ni učinkovitega usklajevanja, kar ovira prizadevanja za reševanje skupnih izzivov v medsebojno povezanih morskih regijah; obžaluje težave pri sodelovanju na področju pomorskega prostorskega načrtovanja med državami članicami in tretjimi državami, zlasti med sosednjimi obalnimi državami;

Koristi pomorskega prostorskega načrtovanja za ribištvo in akvakulturo

7. obžaluje, da sedanji pravni okvir za pomorsko prostorsko načrtovanje ni v ustrezni meri prinesel pričakovanih koristi za ribištvo; ugotavlja, da pomorsko prostorsko načrtovanje ni bistveno prispevalo k večji predvidljivosti in stabilnosti za ribolovne dejavnosti; opozarja, da v pomorskem prostorskem načrtovanju ni merljivih kazalnikov za ribištvo;

8. poudarja, da pravni okvir pomorskega prostorskega načrtovanja sicer prinaša zanemarljive koristi za akvakulturo, vendar je treba izboljšati določanje pomorskega prostora, priznavanje sektorja, čezmejno skladnost, pravno varnost in izdajo dovoljenj;

9. poudarja, da cilj za zmanjšanje konfliktov med različnimi sektorji in uporabniki morja v veliki meri ni bil dosežen, zlasti kar zadeva ribištvo in akvakulturo;

10. poudarja, da se narava konfliktov zaradi uporabe pomorskega prostora razlikuje glede na vrsto ribištva in akvakulturnih dejavnosti, ki lahko tudi med seboj tekmujejo za pomorski prostor; poudarja, da so glavni konflikti, ki vplivajo na ribištvo, izguba ribolovnih območij zaradi izključitve pomorskih območij, omejitve dostopa in konkurenca pri dostopu ter prostorska razdrobljenost, glavni konflikti, ki vplivajo na akvakulturo, pa so prekrivanje območij, okoljska vprašanja in konkurenca pri ulovu;

11. poudarja, da v ribištvu ni prednostnih ali namenskih območij, ribiči pa morajo pogosto loviti v nedodeljenem pomorskem prostoru; ugotavlja, da je akvakultura načeloma primernejša za namenska območja, vendar se pristopi med državami članicami zelo razlikujejo, postopki za izdajo dovoljenj pa so pogosto težavni;

12. opozarja, da so nekatere države članice sicer vzpostavile večnamenska območja, vendar se pristop izvaja predvsem prek projektov; poudarja, da se je izkazalo, da je pri

nekaterih dejavnostih, zlasti pri ribištvu, varstvu biotske raznovrstnosti in energiji iz obnovljivih virov na morju, zelo težko izvajati večnamenski pristop; ugotavlja, da večnamenski pristop zbuja pomisleke glede zavarovanja in varnosti pri ribičih in delavcih v akvakulturi;

13. pozdravlja uspešne primere sobivanja dejavnosti, kot je pritrjena ali plavajoča vetrna infrastruktura na morju, ki jo je mogoče uporabiti tudi za razvoj akvakulture in gojenja lupinarjev, habitate morske flore in favne ali regenerativne dejavnosti;

14. opozarja, da usklajevanje kopnega in morja ostaja glavna pomanjkljivost pri izvajanju pomorskega prostorskega načrtovanja;

Vključevanje deležnikov in zbiranje podatkov

15. opozarja, da se je sodelovanje deležnikov in obalnih skupnosti v procesu pomorskega prostorskega načrtovanja sicer povečalo, a je še vedno skromno; obžaluje, da pri tem vključevanju pogosto ni zgodnjega in formalnega sodelovanja in posvetovanja, s čimer se zmanjšujejo možnosti za dejanski vpliv na odločitve o načrtovanju;

16. je seznanjen z dobrimi primeri sodelovanja deležnikov v nekaterih državah članicah, kot so nacionalna posvetovanja in participativni procesi; vendar obžaluje, da ni zavezujočih določb za vključevanje deležnikov; ugotavlja, da to ovira sodelovanje ribičev in delavcev v akvakulturi v postopkih posvetovanja in odločanja;

17. poudarja, da ribištvo in akvakulturo pogosto zasenčijo drugi, močnejši ali gospodarsko pomembnejši sektorji, kot je energija na morju; obžaluje, da se nekateri sektorji in izvajalci pogosto izognejo postopkom posvetovanja na račun manj organiziranih akterjev, kot so mali ribiči;

18. obžaluje pomanjkanje usklajenih in primerljivih podatkov o stanju oceanov in morij, ribolovnih virih in vplivu podnebnih sprememb ter pomanjkanje ustreznih socialno-ekonomskih podatkov; poudarja, da sistemi držav članic za zbiranje podatkov niso usklajeni;

19. poudarja, da neusklajenost podatkov, kot so nezdružljive geoprostorske referenčne vrednosti, in časovna neusklajenost, kot so različni cikli revizije za pomorske prostorske načrte, ovirata izvajanje skladnega pomorskega prostorskega načrtovanja in ekosistemskega pristopa;

Priporočila

20. poudarja, da sta potrebna celovitejši pristop in boljše usklajevanje med ustrezno zakonodajo EU, zlasti med direktivo o pomorskem prostorskem načrtovanju in okvirno direktivo o morski strategiji, da bi zagotovili dosledno in učinkovito izvajanje pomorskega prostorskega načrtovanja;

21. meni, da bi morali pomorski prostorski načrti bolje odražati prostorske, okoljske in socialno-ekonomske potrebe ter posebnosti vsakega morskega bazena; poudarja, da bi morale države članice povečati usklajevanje med organi za rabo zemljišč in organi za pomorstvo pri snovanju in izvajanju pomorskih prostorskih načrtov;

22. poziva k izvajanju uravnoteženega večnamenskega pristopa k pomorskemu prostorskemu načrtovanju, da bi čim bolj zmanjšali negativne učinke na ribištvo in akvakulturo ter poskrbeli, da te dejavnosti ne bodo izključene iz pomorskega prostora; meni, da razvoj nekaterih dejavnosti, povezanih z modrim gospodarstvom, ne sme škodovati proizvodnji morske hrane, prehranski suverenosti in ohranjanju morske biotske raznovrstnosti;

23. poudarja, da je treba v pomorskem prostorskem načrtovanju bolj podpreti ribištvo; podpira vzpostavitev jasnega prostorskega določanja namembnosti in prednostnih območij za ribištvo, prilagojenih različnim segmentom flote, ribolovnim virom in morskim bazenom na podlagi zanesljivih znanstvenih in socialno-ekonomskih ocen;

24. poziva Komisijo in države članice, naj v pomorsko prostorsko načrtovanje še bolj vključijo akvakulturo in gojenje lupinarjev ter priznajo ekosistemske storitve, ki jih zagotavlja nizkotrofična akvakultura; poziva, naj se v pomorskem prostorskem načrtovanju določi namenski pomorski prostor kot območje za razvoj akvakulture; poziva k poenostavitvi postopkov za izdajo dovoljenj in zmanjšanju regulativnih ovir za razvoj teh dejavnosti;

25. poudarja, da je potrebno pregledno upravljanje pomorskega prostorskega načrtovanja z več deležniki; poziva države članice, naj poskrbijo za zgodnje, sistematično, plodno in stalno sodelovanje ustreznih deležnikov v postopkih pomorskega prostorskega načrtovanja in končnih rezultatih ter naj vključijo pregledne povratne informacije o tem, kako se prispevek deležnikov uporablja pri odločanju; poziva k enaki obravnavi vseh deležnikov in obalnih skupnosti;

26. je prepričan, da bi moralo biti soupravljanje zgled za upravljanje in odločanje v pomorskem prostorskem načrtovanju; opozarja na prednosti tega modela, ki omogoča neposredno vključevanje deležnikov, boljše upravljanje ribolovnih virov, izmenjavo dobre prakse in pristop, prilagojen lokalnim razmeram;

27. poudarja koristi, ki jih prinašajo strukture od spodaj navzgor za lokalno izvajanje pomorskega prostorskega načrtovanja, kot so lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, in lokalne akcijske skupine;

28. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo krepitev zmogljivosti deležnikov, zlasti malih ribičev in njihovih organizacij, ter obalnih skupnosti, da bodo bolje usposobljeni za sodelovanje v javnih posvetovanjih in postopkih odločanja v zvezi s pomorskim prostorskim načrtovanjem;

29. poudarja, da je treba pri določanju območij, namenjenih energiji iz obnovljivih virov na morju ali varstvu morskih ekosistemov, upoštevati vpliv na ribištvo in akvakulturo; vztraja, da je treba sistematično izvajati kumulativne okoljske in socialno-ekonomske ocene učinka ter poskrbeti, da so prizadeti delavci v sektorju, pri projektih vetrnih elektrarn na morju zlasti ribiči, obveščeni vnaprej in je posvetovanje z njimi obvezno pred sprejetjem odločitev; pri tem poziva k pripravi ocen učinka na stanje ribolovnih virov glede na obstoječe vetrne elektrarne na morju;

30. poziva Komisijo, naj podpre bolj čezmejni pristop k pomorskemu prostorskemu načrtovanju, ki bo temeljil na morskih bazenih, in sicer naj podpira obstoječe pobude, kot je GNSBI; poziva Komisijo in države članice, naj skupaj s sosednjimi obalnimi

državami sodelujejo v regionalnih platformah za skupno upravljanje po zgledu Komisije za varstvo morskega okolja Baltika (imenovane tudi Helsinška komisija ali HELCOM);

31. poziva države članice, naj z nacionalnih načrtov preidejo na načrte, ki so bolj osredotočeni na morske bazene, in po potrebi pripravijo makroregionalne strategije načrtovanja, vključno s skupnimi pomorskimi prostorskimi načrti; poziva države članice in tretje države, zlasti sosednje obalne države, naj povečajo sodelovanje pri pomorskem prostorskem načrtovanju;

32. poziva, naj se v pomorsko prostorsko načrtovanje vključijo ukrepi za blažitev podnebnih sprememb in sonaravne rešitve, da bi obravnavali vprašanja, ki vplivajo na ribištvo in akvakulturo, kot so obalna erozija, naraščajoče temperature, zakisljevanje oceanov in onesnaževanje;

33. poudarja, da je treba dodeliti precejšnja sredstva za zbiranje podatkov in znanstvene raziskave ter povečati izmenjavo podatkov in usklajevanje med državami članicami; meni, da bodo bolj standardizirani in usklajeni podatki in metodologije ribištvu in akvakulturi pomagali zagotoviti mesto v pomorskem prostorskem načrtovanju; v zvezi s tem poudarja, da je treba razviti in posodobiti znanstvene podatke o vplivu podnebnih sprememb na ribolovne vire, zlasti v smislu spreminjanja ali selitve ribjih staležev;

34. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja izvajanje direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju; meni, da bi se moralo naslednje poročilo o oceni te direktive osredotočiti na prostorske posledice za ribištvo in akvakulturo, vključevanje deležnikov in čezmejno sodelovanje ter predstaviti priporočila, kako bi lahko ta direktiva prinesla boljše rezultate v smislu okoljske, socialne in ekonomske trajnostnosti;

35. poziva Komisijo, naj okrepi evropsko platformo za pomorsko prostorsko načrtovanje ter predstavi primere projektov pomorskega prostorskega načrtovanja, orodja za kartiranje in dobro prakso; v zvezi s tem poziva države članice, naj to platformo bolj uporabljajo pri pripravi pomorskih prostorskih načrtov;

36. podpira pregled direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju v okviru akta o oceanih, predvidenem za leto 2026; meni, da bi bilo treba s tem pregledom vzpostaviti skladen okvir za večjo usklajenost med veljavno zakonodajo in regulativnim okvirom, in sicer z racionalizacijo prekrivajočih se predpisov, uskladitvijo ciljev, uvedbo bolj zavezujočih in merljivih ciljev v pomorskih prostorskih načrtih, z večjo skladnostjo med morskim in kopenskim prostorskim načrtovanjem ter vzpostavitvijo orodij deljenega upravljanja; meni, da bi bilo treba pri pregledu direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju poglobiti čezmejni, večnamenski pristop in vključevanje deležnikov;

37. meni, da bi bi bilo treba pri prihodnjem pregledu direktive o pomorskem prostorskem načrtovanju pripraviti akcijski načrt in namenska finančna sredstva, zlasti v naslednjem večletnem finančnem okviru;

38. poziva Komisijo, naj pomorsko prostorsko načrtovanje v celoti vključi v pripravo svoje vizije za ribištvo in akvakulturo do leta 2040 ter naj te pobude poveže z zaključkom ocene skupne ribiške politike;

°

° °

39. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

PRILOGA: IZJAVA O PRISPEVKIH

Poročevalka v skladu s členom 8 Priloge I Poslovnika izjavlja, da je v svoje poročilo vključila prispevke k zadevam, ki se nanašajo na temo dokumenta, ki jih je med pripravo osnutka poročila prejela od naslednjih zastopnikov interesov, ki spadajo na področje uporabe Medinstitucionalnega sporazuma o obveznem registru za preglednost[1], ali zastopnikov javnih organov tretjih držav, vključno z njihovimi diplomatskimi predstavništvi in veleposlaništvi:

1. Zastopniki interesov, ki spadajo na področje uporabe Medinstitucionalnega sporazuma o obveznem registru za preglednost
- Seas at Risk - WWF European Policy Office - Comité National des Pêches Maritimes et des Élevages Marins - Comité National de la Conchyliculture - European Molluscs' Producers Association - Régions de France - North Sea Advisory Council - European Commission's DG for Maritime Affairs and Fisheries (MARE) - Federation of European Aquaculture Producers (FEAP) - Fórum Oceano - IUCN
2. Zastopniki javnih organov tretjih držav, vključno z njihovimi diplomatskimi predstavništvi in veleposlaništvi

Priprava tega seznama je v izključni pristojnosti poročevalke.

Če so na seznamu navedene fizične osebe z imenom ali njihovo funkcijo ali z obema, poročevalka izjavlja, da je zadevne fizične osebe seznanila z obvestilom Evropskega parlamenta o varstvu podatkov št. 484 (https://www.europarl.europa.eu/data-protect/index.do), v katerem so opredeljeni pogoji, ki veljajo za obdelavo njihovih osebnih podatkov, ter pravice, povezane s to obdelavo.

[1] Medinstitucionalni sporazum z dne 20. maja 2021 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o obveznem registru za preglednost (UL L 207, 11.6.2021, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2021/611/oj).